

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115011187
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115011187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.01.2017 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora **z r u š u j e** v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/111/2015 zo dňa 08.09.2016 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému W.. O. V. - L.. XX.XX.XXXX E. D. L., P. J.
G., M. Č.. XXXX/XX, D.T.
G., E. E. M. XX.XX.XXXX K.
XX.XX.XXXX

u k l a d á

podľa § 217 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody **z a r a d' u j e** do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/111/2015 zo dňa 08.09.2016 bol obžalovaný W.. O. V. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. v dobe od 07.04.2014 do 14.05.2015 v Prešove a inde neoprávnené používal cudzie motorové vozidlo zn. E. E. K. X,X K., EČ: J. XXXFK, VIN:H., rok výroby 2010, modrej metalízy v hodnote 7.955,-Eur, ktoré mu bolo zverené na základe zmluvy o úvere č. A. zo dňa 05.10.2013 spísanej medzi klientom spoločnosťou O. D..O..M.. so sídlom B. Č.. XX/X, Č., IČO: XX XXX XXX a veriteľom spoločnosťou D. S. D., D..O..M., P. Č.. XX, J., IČO: XX XXX XXX, ktorá je vlastníkom predmetného vozidla aj napriek

tomu, že bol dňa 07.04.2014 písomne vyzvaný uvedenou spoločnosťou k odovzdaniu vozidla z dôvodu omeškania úhrady splátky úveru po dobu dlhšiu ako 30 dní, čo však neurobil, čím tak pre spoločnosť D. S. D., D..O..M., A.. P.W. Č.. XX, J., W.: XX XXX XXX spôsobil škodu neuhradením splátok vo výške 9.912,78 Eur,

2. dňa 21. 04. 2015 v čase o 22.10 hod. viedol v Prešove po ulici Masarykovej po požití alkoholu ako vodič nákladné motorové vozidlo zn. C. J. XXX, EČ: E. XXXBX, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Prešov - Juh, pričom následne vykonanou dychovou skúškou elektronickým meračom typu Alcotest Dräger č. 7410, ev. č. prístroja ARFM-0060 na zistenie požitia alkoholu bolo menovanému v čase o 22.17 hod. namerané množstvo 0,52 mg/l alkoholu v dychu (miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 22.36 hod. namerané množstvo 0,53 mg/l alkoholu v dychu (miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu,

za čo mu bol podľa § 217 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 a § 56 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 300,- eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Súčasne obžalovanému bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodená strana D. S. D., D..O..M.. D. D. E. XXX/A, J. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol oznámený obžalovanému, obhajcovi a prokurátorovi jeho vyhlásením, podal odvolanie prokurátor dňa 21.09.2016 proti výroku o treste a to v neprospech obžalovaného. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania odvolateľ najprv zrekapituloval výroky napadnutého rozsudku a následne vyslovil, že uložený trest napadnutým rozsudkom považuje za neprímeraný. Poukázal pritom na to, že súd bral do úvahy najmä to, že obžalovaný sa dopustil oboch prečinov v priebehu plynutia skúšobnej doby pre iné odsúdenie, kde možno oprávnene očakávať premenu podmieneného trestu, a tak mal za to, že navyšovanie výkonu trestu by v danom prípade bolo neprímerane prísne, najmä s prihliadnutím na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu a tak mu uložil úhrnný peňažný trest vo výške 300,- eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Uvedený trest mal súd za primeraný berúc do úvahy, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obžaloby a išlo o množstvo alkoholu v krvi takmer na samej hranici, kedy už je uvedené množstvo sankcionované normami trestného práva pri vedení motorového vozidla, a skutok 1/ má základ v obchodnoprávných vzťahoch. S uvedeným konštatovaním súdu sa nemožno stotožniť. Obžalovanému bol uložený minimálny peňažný trest a minimálny trest zákazu činnosti za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, teda bol mu uložený trest, ktorý by sa mal uložiť páchatelovi, ktorý do odsúdenia viedol riadny život. Obžalovaný oba žalované trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný trestný čin a jedná sa o obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný. Hrozba výkonu podmieneného odloženého trestu odňatia slobody mala byť u obžalovaného tou skutočnosťou, ktorá by zaručovala, že dôjde k jeho náprave v jeho doterajšom správaní a povedie riadny život. Vzhľadom na uvedené, ako aj na osobu obžalovaného, je uložený peňažný trest vo výške 300,- eur absolútne neprímeraný. Aj uložený trest zákazu činnosti v trvaní 1 roka považuje za neprímerane nízky aj napriek zistenému množstvu alkoholu v krvi. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť páchatelovi opakovaniu trestného činu, a preto jeho uloženie je odôvodnené vtedy, ak páchatel vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. U obžalovaného ide o nedisciplinovaného vodiča, ktorý porušuje zákon o cestnej premávke, za čo už bol viackrát v minulosti právoplatne odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/1/2012 zo dňa 31.01.2012, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 30 mesiacov a peňažný trest vo výmere 300,- eur. Uložený trest, ktorý bol napadnutý, neplní ani funkciu individuálnej a generálnej prevencie, preto navrhol, aby súd druhého stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku zrušil výrok o uloženom treste a

v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil mu nepodmienečne trest odňatia slobody a súčasne sprísnil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť tých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, pričom zistil, že odvolanie je opodstatnené.

Odvolací súd v prvom rade preskúmaval postup konajúceho súdu z pohľadu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nutné napadnutý rozsudok zrušiť bez preskúmania správnosti napadnutých výrokov. Zistil pritom, že konajúci súd postupoval pri prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinným zo skutku 2/, podľa procesného predpisu a dôkazy vo vzťahu ku skutku 1/ a k výroku o treste vykonal v súlade s pravidlami stanovenými v Trestnom poriadku. Okrem toho je potrebné konštatovať, že predpísané procesné lehoty boli zachované, právo obžalovaného vyjadriť sa k žalovanému skutku, či k dôkazom vykonaným v súdnom konaní bolo dodržané, pričom obžalovaný mal možnosť predniesť argumenty o jeho nevine a vyjadriť sa k podstatným skutočnostiam nielen v záverečnej reči, ale aj v poslednom slove. Preto odvolací súd nezistil porušenie práva na obhajobu u obžalovaného a postup konajúceho súdu považuje za súladný s procesným predpisom.

Odvolanie bolo obmedzené iba na výrok o treste, preto odvolací súd svoju pozornosť upriamil na tento namietaný výrok.

Konajúci súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu prihliadal na zistené priťažujúce okolnosti, za ktoré považoval zistenie, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, čo zodpovedá § 37 písm. h/ Tr. zákona, ako aj skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za trestné činy, čo zodpovedá § 37 písm. m/ Tr. zákona. S týmto záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj odvolací súd, keďže uvedené závery majú svoj podklad vo vykonaných dôkazoch. Obžalovaný bol v minulosti 4-krát súdne trestaný, ostatne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/34/2012 zo dňa 20.01.2014 k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu a bola mu určená skúšobná doba na 4 roky, pričom mu bol uložený aj peňažný trest vo výmere 300,- eur a trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov, za dva prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že skúšobná doba obžalovanému podľa vyššie citovaného rozsudku uplynula dňa 22.10.2015, možno konštatovať, že prerokúvané skutky obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe určenej mu pri podmiennečnom odklade uloženého trestu odňatia slobody v trestnej veci konajúceho súdu pod sp. zn. 33T/34/2012. Na veci nič nemení ani fakt, že v rámci odvolacieho konania bolo zistené, že citovaný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/34/2012 zo dňa 20.01.2014 bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/64/2016 zo dňa 02.08.2016, právoplatného toho istého dňa, zrušený v rámci ukladania súhrnného trestu, pretože týmto ďalším rozsudkom, ktorým bol obžalovaný W.. O.. V. uznaný vinným zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 alinea druhá, ods. 3 Tr. zákona účinného do 30.09.2012 za skutok spáchaný dňa 26.04.2011, tomuto obžalovanému bol uložený podľa § 277 ods. 3 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti výkonu podnikateľskej činnosti na 5 rokov a 6 mesiacov, trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na 30 mesiacov, peňažného trestu vo výmere 300,- eur so stanovením náhradného trestu na 3 mesiace a uloženia povinnosti zabezpečiť navrátenie vecí do pôvodného stavu. Skúšobná doba určená pri podmiennečnom odsúdení totiž začala plynúť dňom 22.10.2011 a to jej započítaním, keďže vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu boli zrušené rozhodnutia Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 41T/58/2011 zo dňa 15.06.2011, sp. zn. 6T/1/2012 zo dňa 31.01.2012 a sp. zn. 33T/34/2012 zo dňa 20.01.2014 vrátane všetkých rozhodnutí obsahovo na nich nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili svoj podklad, v dôsledku čoho skúšobná doba uplynula dňa 22.10.2016.

Na tomto mieste je potrebné ešte uviesť, že aj napriek vyhláseniu rozsudku vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/64/2016 dňa 02.08.2016 v posudzovanom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože k spáchaniu prerokúvaných skutkov (v dobe od 07.04.2014 do 14.05.2015 a dňa 21.04.2015) došlo po doručení trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/58/2011 dňa 07.07.2011, s ktorým dátumom sú spojené účinky vyhlásenia rozsudku v zmysle § 353 ods. 8 Tr. poriadku, a teda ide o recidívu páchania trestných činov obžalovaným.

Úvahy konajúceho súdu o tzv. navyšovaní výkonu trestu, keďže možno dôvodne očakávať premenu podmieneného trestu z dôvodu, že obžalovaný spáchal obidva prečiny v priebehu plynutia skúšobnej doby pre iné odsúdenie, nepovažuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce účelu trestu. Ak obžalovanému pri predchádzajúcom odsúdení bolo umožnené, aby svojím správaním preukázal, že výkon trestu odňatia slobody v jeho prípade nie je nevyhnutným, mal využiť túto možnosť a spolupodieľať sa tak na svojej náprave. Ak obžalovaný nedodržiaval zákonom stanovené podmienky a počas určenej skúšobnej doby spáchal dva úmyselné prečiny, túto okolnosť je potrebné brať do úvahy a hodnotiť ju v tom smere, že uložením trestu odňatia slobody obžalovanému, ktorý bol podmienne odložený, nebol dosiahnutý jeho účel minimálne v tom, že mu nezabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Uloženie prísnejšej sankcie, ktorú obžalovaný mohol dôvodne očakávať za protispoločenské konanie spáchané v skúšobnej dobe, nemožno hodnotiť ako tzv. navyšovanie výkonu trestu z dôvodu možného nariadenia výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienne odložený. Obžalovaný v čase páchania skutkov vedel, že mu plynie skúšobná doba určená pri podmienenom odložení výkonu uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/34/2012 a mohol preto predpokladať aj to, že v prípade uznania viny z prerokúvaných trestných činov mu môže byť nariadený výkon podmienne odloženého trestu odňatia slobody. Ostatne, v prerokúvanej veci bol obžalovaný uznaný vinným z dvoch úmyselných prečinov, takže nejde uňho o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa.

Argumentáciu konajúceho súdu, ktorý bral do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu aj skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku 2/, pričom išlo o množstvo alkoholu v krvi takmer na samej hranici, kedy už je uvedené množstvo sankcionované normami trestného práva pri vedení motorového vozidla, nie je tak významnou. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že obžalovanému sa kládlo za vinu spáchanie dvoch prečinov, pričom spáchanie jedného z nich obžalovaný popieral, ktoré zistenie potom bolo zrejme podkladom aj záveru konajúceho súdu, že nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti. Zistené množstvo alkoholu v krvi obžalovaného, ktoré bolo na hranici trestnosti činu podľa Trestného zákona, by mohlo mať vplyv pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu za situácie, pokiaľ by u obžalovaného išlo o ojedinelé správanie sa. Z odpisu registra trestov však vyplýva, že u obžalovaného ide o vodiča, ktorý nerešpektuje právne normy, na čo poukázal aj odvolateľ, keď už v štyroch prípadoch bol sankcionovaný za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého podstata spočíva vo vedení motorového vozidla počas uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Okrem toho z evidencie priestupkov je zjavné, že obžalovaný pred spáchaním prerokúvaných trestných činov bol opakovane postihnutý aj za priestupky na úseku cestnej premávky, čo je potrebné hodnotiť ako opakované nedodržiavanie právnych noriem na úseku cestnej premávky zo strany obžalovaného. Aj v tomto smere je potrebné prisvedčiť odvolateľovi.

Za daných zistení odvolací súd uzavrel, že uloženie peňažného trestu pri dolnej hranici zákonom stanovenej výmery za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov (nesprávne odvolateľ uvádza 1 rok) je trestom miernym, ktorý nemôže zabezpečiť zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a to nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoríť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a na podklade dôkazov vykonaných konajúcim súdom, ako aj v rámci odvolacieho konania rozhodol vo veci sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadal na existenciu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na spôsob spáchania trestných činov, na jeho následky, na pohnútku obžalovaného, či jeho zavinenie a tiež aj na možnosti nápravy a pomery obžalovaného. Vychádzajúc z úvahy, že uložený trest konajúcim súdom je mierny, posudzoval odvolací súd preto možnosti nápravy obžalovaného, ktoré sú nepriaznivé

so zreteľom na spáchanie prerokovaných trestných činov počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť, pričom je potrebné zdôrazniť, že u obžalovaného ide o recidívu v páchaní trestnej činnosti. Obidva prečiny sú úmyselnými trestnými činmi, ktoré obžalovaný spáchal v priamom úmysle.

Najprísnejšie trestným činom je prečin podľa § 217 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý je ustanovená sankcia odňatia slobody vo výmere od šesť mesiacov až na tri roky. Pri priznaní dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona bolo potrebné aplikovať sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, v dôsledku ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice, čo má za následok zvýšenie dolnej hranice na 16 mesiacov, na čo správne poukázal aj konajúci súd v dôvodoch napadnutého rozsudku. Odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, t. j. na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý s prihliadnutím aj na spôsob spáchania trestných činov a ich následky považoval za primeraný.

Obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, čo plynie z odpisu registra trestov a z pripojených spisov, s ktorými sa odvolací súd oboznámil. Preto boli splnené podmienky na určenie spôsobu výkonu trestu u obžalovaného jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky po požití alkoholu v súvislosti s vedením motorových vozidiel bol mu súčasne uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 4 rokov. Odvolací súd sprísnil aj tento druh trestu a to s ohľadom na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného za účelom zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti tohto druhu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a na jeho podklade obžalovanému W.. O.. V. sprísnil trest.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.